

<p>"Ali, mama, ja ne elim jesti. Ja sam veliki dječak i ja mogu postiti", rekao je Sabit svojoj majci.
"Ali ti posti, Sabite. Sedmogodišnja djeca jedu ujutro i malo u poslijepodnevnim satima, a zatim oni ne jedu ništa drugo do večeri."
"Ali ti ne posti tako, mama", mali dječak je insistirao.
"Ja sam starija, Sabite. Odrasli poste tako."</p> <p>Mladi gospodin uroni duboko u misli, a potom upita: "Mama, zašto mi postimo?"
"To je dobro pitanje, Sabite." Ustala je i otišla do kuhinjskog ormara. Sklonila je nešto sa njega.
"Da li ti znaš šta je ovo, Sabite?"
"To je mikser."
"Da li znaš za šta je on namijenjen?"
"On miksa voće za sok." Majka se nasmija. "Da, miksa. Naše tijelo žini istu stvar.
Ono melje hranu koju jedemo; uzima ono što mu je potrebno, a otklanja ostatak. To žini svakodnevno, iz dana u dan.
"Zar se tijelo ne umori, mama?"</p> <p>
"Da, umori. Baš kao mikser. Kad miksamo sok predugo, on odbija raditi. I onda treba popravak.
Zato moramo dati našem tijelu odmor, tako da ono može raditi bolje za nas. Zato postimo
u ramazanu i u nekim drugim danima u godini."
"Da li svi poste, mama?"
"Ne svi. Ako si bolestan, ili očekuješ bebu, ili ako si star i slab kao babin djed, ili ako si sedam godina star, onda ne posti."
Mali dječak je razmišljao još malo. Jeo je hranu koju mu je majka pripremila bez puno komešanja.
"Šta ako ne elim postiti?", dječak je opet upitao.
"Koja je omiljena boja tvoje sestre Nur?"
"Pink!"
"A koja je boja njene uniforme u školi?"
"Plava."
"Ali ona kaže da bi voljela nositi pink hidžab kada odlazi."
"A zašto ne nosi?"
"Ona se boji učitelja da će je kazniti."
"Vidi, ona se boji učitelja da će je kazniti. Učitelj će je kazniti jer je ona prekršila školsko pravilo noseći pink."
"Vidi, Sabite, Allah zna šta je dobro za nas, zato mi moramo žiniti kako On naređuje, jer On vidi i zna sve! Mi Ga volimo i bojimo Ga se,
i ne elimo da On bude nezadovoljan sa nama."
"Ali, da li ogladniš, mama?"
"Naravno da ogladnimo, no posvetimo se drugim važnim stvarima i tako udaljimo naše misli od hrane. Žitamo Kur'an, ili posjećujemo bolesne ljude,
ili idemo u džamiju i slušamo predavanja. Vidi, postoji obilje toga što možemo učiniti, i prije nego što shvatiš, vrijeme je iftara."
"Da li postoji još razloga zašto muslimani poste?"
"Da, ti si sretan Sabite, jer ti imaš hranu svaki dan. Nema svako hranu za jesti."
"Kao siromašni u Palestini?", upita dječak.
"Da, kao oni. Ako mi ogladnimo kao oni, mi ćemo biti u stanju shvatiti da oni trebaju pomoć."
Dječak se žinio zadovoljan odgovorima, koje mu je njegova majka dala. "Mama, mogu li ja ići s tobom i babom da pomognemo siromašne?"
"S Allahovom milošću, možemo."
minber.ba</p>